

Arrest

nr. 304 575 van 10 april 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 12 juni 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 mei 2023 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 juni 2023 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 mei 2018 leggen de verzoeker, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, en zijn partner V.K.S. voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Brasschaat een verklaring van wettelijke samenwoning af.

Op 23 mei 2018 dient de verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner, in het kader van een overeenkomstig een wet geregistreerd partnerschap met mevrouw V.K.S., die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 5 december 2018 wordt de verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

Uit de bestreden beslissing blijkt en de verzoeker betwist niet dat de wettelijke samenwoning op 2 december 2020 werd stopgezet.

Op 11 april 2023 richt een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken de volgende brief aan de verzoeker:

"(...)

Geachte mijnheer

Uit het administratieve dossier blijkt dat u geen gezamenlijke vestiging meer heeft met de referentiepersoon in functie van wie u verblijfsrecht heeft verkregen. Uw verklaring van wettelijk samenwoning met die persoon werd stopgezet. Om na te gaan of u desondanks het verblijfsrecht kan verderzetten, wordt u verzocht, in het kader van artikel 42quater, §5 van de wet van 15.12.1980, nieuwe bewijsdocumenten over te maken betreffende uw huidige situatie. Deze stukken zullen ten gronde worden onderzocht en getoetst worden aan de voorwaarden van deze wet om na te kijken of u het verblijfsrecht al dan niet kan verderzetten.

Concreet dient u binnen de 15 dagen na kennisname van deze brief (derde werkdag volgend op de datum van verzending + 15 dagen), recente bewijzen voor te leggen:

1. Het bewijs van uw huidige activiteiten of, bij gebrek daaraan, van de bestaansmiddelen waar u heden over beschikt (in eigen hoofde of mogelijks door toedoen van derden).

- als werknemer: werkgeversattest of arbeidscontract + loonfiches

- als zelfstandige: recent bewijs van aansluiting bij sociale kas dienstig voor inschrijving in vreemdelingenregister + recent en volledig uittreksel van de kruispuntbank der ondernemingen + bewijs van het effectief uitoefenen van de zelfstandige activiteit (vb. bewijs van regelmatige inkomsten uit zelfs. act. – bewijs van storting van bezoldiging op eigen rekening)

- als beschikker van voldoende bestaansmiddelen: bewijs van voldoende bestaansmiddelen (bij tewerkstelling in buitenland: arbeidscontract + 3 recente loonfiches / bij zelfstandige activiteit in buitenland: recent uittreksel handelsregister + bewijs van inkomsten uit die zelfstandige activiteit beschikbaar voor privéuitgaven / bij uitkering: attest van uitbetalende instantie met duidelijke vermelding van de aard en de regelmaat van de uitkering/...) en ziektekostenverzekering. Alle mogelijke bewijzen van bestaansmiddelen mogen worden voorgelegd.

2. Voorts dient u een recent OCMW-atteest voor te leggen, zodat onze dienst zich kan vergewissen van enige steun die u al dan niet tot op heden in België heeft genoten. Het voorgelegde attest dient de bijdragen te vermelden (indien van toepassing) die tot op heden werden uitbetaald, alsook de omstandigheden waarin u steun heeft bekomen.

3. Desgevallend het bewijs dat u in een schrijnende situatie verkeert, met name het slachtoffer bent geweest van geweld binnen het huwelijk of geregistreerd partnerschap, van geweld binnen de familie of van geweld zoals bedoeld in art. 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek.

4. In zoverre er humanitaire elementen zijn overeenkomstig artikel 42 quater §1, 3^e lid van de wet van 15.12.1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, kunnen deze ook worden voorgelegd. Concreet betreft het elementen inzake de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Voor zover er nadien nog geen uitsluitsel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten. Dit tot aan de eventuele ontvangst van de F+ kaart.

U wordt gevraagd de stukken rechtstreeks per post over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken op het adres:

FOD Binnenlandse Zaken

Dienst Vreemdelingenzaken

Bureau Gezinshereniging Artikel 40

Pachecolaan 44

1000 Brussel

Alternatief kan u de stukken ook overmaken via e-mail naar het adres gh.verblijf40@ibz.fgov.be

(...)"

Op 12 april 2023 wordt dit schrijven per aangetekende brief naar het adres van de verzoeker verzonden.

Op 5 mei 2023 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Dit betreft de thans bestreden beslissing, die per aangetekend schrijven van 9 mei 2023 aan de verzoeker wordt ter kennis gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"(...)

In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: A. (...)

Voorna(a)m(en): P. (...)

Nationaliteit: Ghana

Geboortedatum: (...).1991

Geboorteplaats: A. (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: xxx

Verblijvende te: (...)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verkreeg het verblijfsrecht naar aanleiding van zijn aanvraag gezinshereniging van 23.05.2018 in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980. Hij werd op 05.12.2018 in het bezit gesteld van een F-kaart. Betrokkene verkreeg het verblijfsrecht op basis van zijn geregistreerd partnerschap met de Belgische V. K. S. (...) (xxx) met wie hij zich vestigde. Op 02.12.2020 werd het geregistreerd partnerschap tussen betrokkene en de referentiepersoon stopgezet.

Overeenkomstig art. 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden.

Om overeenkomstig dit wetsartikel rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd hij op 11.04.2023 verzocht zijn individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Dit verzoek werd hem op 12.04.2023 aangetekend verzonden. Op 18.04.2023 werd onze brief afgehaald op het postkantoor. Betrokkene werd gevraagd om per post of per e-mail stukken rechtstreeks aan de DVZ over te maken. Thans heeft hij echter nog niet op onze brief gereageerd. Hij heeft aldus nagelaten om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van deze beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden. Zijn verblijfsrecht zal op basis van de in het administratief dossier aanwezige elementen worden beoordeeld.

Wat betreft de uitzonderingsgevallen voorzien in artikel 42quater, §4, 1° lid, 1° van de wet van 15.12.1980, dient het volgende te worden opgemerkt:

Betrokkene voldoet niet aan het geval onder 1°. De verklaring van wettelijke samenwoning werd geregistreerd op 23.05.2018. Betrokkene diende op basis van dit geregistreerd partnerschap zijn verblijfsaanvraag in. Op 02.12.2020 werd de wettelijke samenwoning eenzijdig stopgezet. Het geregistreerd partnerschap heeft bijgevolg geen drie jaar geduurd.

Bij gebrek aan gemeenschappelijke kinderen, kan gesteld worden dat de uitzonderingsgronden zoals voorzien in art. 42quater, §4, 2° en 3° eveneens niet van toepassing zijn. Betrokken deed op 23.12.2022 aangifte van prenatale erkenning voor het ongeborn kind van mevrouw Z. V. (...) (xxx). Het kind werd op 07.03.2023 geboren (Z. E. (...) (xxx) van Litouwse nationaliteit). Het onderzoek met betrekking tot de motieven van de erkenning van het kind loopt nog, de moeder van het kind heeft nog geen attest van ongehuwde staat bij de stad Antwerpen binnengebracht. Thans blijkt dus nog niet dat betrokkene de vader is van dit kind.

Wat betreft de elementen die het verblijf zouden rechtvaardigen zoals in 4° omschreven, er kan niet blijken uit de voor de dienst beschikbare gegevens in het dossier dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie waar betrokkene het slachtoffer van is of is geweest. Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat art. 42quater, §4, 4° eveneens niet van toepassing is.

Betrokkene voldoet aldus aan geen der gevallen voorzien in artikel 42quater, §4, 1° lid, 1 tot en met 4 van de wet van 15.12.1980.

Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene kwam op 05.05.2018 aan in België, nu vijf jaar geleden, wat nog een relatief korte periode is.

Gezien betrokkene nog niet zeer lang in België verblijft, hij verhoudingsgewijs het grootste deel van zijn leven in Ghana heeft geleefd en hij voor zijn komst naar België student in las- en fabricagetechnologie (cf. visumdossier – attest dd. 13.09.2017 van het K. T. I. (...)) was, is het niet onredelijk te stellen dat hij nog enige mate van voeling moet hebben met de Ghanese maatschappij, met de taal, de cultuur en de lokale gebruiken aldaar. In ieder geval blijken uit het dossier geen elementen met betrekking tot de mate waarin betrokken banden heeft met zijn herkomstland dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van deze beslissing.

De DVZ tast in het duister met betrekking tot betrokkenes economische situatie. Er zitten in het dossier geen stukken die zouden wijzen op een tewerkstelling in België of een door betrokkene gevoerde zelfstandige activiteit. Hoe betrokkene thans voorziet in zijn levensonderhoud is ons niet bekend.

Ook voor wat de sociale of culturele integratie betreft kunnen geen elementen worden gevonden in het dossier die een beletsel zouden kunnen vormen voor het nemen van huidige beslissing. Er zitten bijvoorbeeld ook geen stukken in het dossier waaruit zou kunnen blijken dat betrokkene zich zelfs maar heeft ingeschreven voor de verplichte cursussen (lessen Nederlands en een inburgeringscursus). Het kennen van de regiotaal en van de plaatselijke cultuur en gebruiken is broodnodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Op basis van het geheel van de stukken in het dossier is het in elk geval redelijk te concluderen dat de mate van integratie in België zeker niet kan opwegen ten opzichte met die in het land van herkomst, en dat deze dan ook geen beletsel kan vormen voor het nemen van huidige beslissing.

Zoals hierboven reeds werd aangehaald, werd de verklaring van wettelijke samenwoning tussen betrokkene en de referentiepersoon op 02.12.2020 stopgezet. Diezelfde dag werd het voorstel gedaan om betrokkene ambtshalve te schrappen. Op 06.04.2021 werd hij op een afzonderlijk adres ingeschreven.

Sedert 24.11.2022 staat mevrouw Z. V. (...) (xxx) ingeschreven op betrokkenes adres.

Mevrouw is recent bevallen van een dochter, nl. Z. E. (...) (xxx)). Betrokkene deed op 23.12.2022 aangifte van prenatale erkenning voor dit kind. Doch de registratie van de erkenning werd uitgesteld teneinde de motieven van de erkenning na te gaan. Thans werd er nog geen beslissing genomen in dit onderzoek. Bovendien ontbreekt nog een bewijs van ongehuwde staat voor mevrouw Z. (...) in het erkenningsdossier. Juridisch is betrokkene thans nog niet de vader van het kind. Er blijkt ook niet uit de in het dossier beschikbare stukken dat hij een biologische band met kind zou hebben. Het enkele feit dat hij een kind bij een Litouwse dame wenst te erkennen betekent niet dat hij met die dame een duurzame relatie zou hebben. Er zijn in het dossier geen stukken aanwezig waaruit kan worden afgeleid hoe betrokkenen mekaar hebben leren kennen, sedert wanneer, hoe en wanneer hun relatie tot stand is gekomen, of zij de afgelopen jaren regelmatig met mekaar hebben gecommuniceerd, ... Er werden thans nog geen stappen ondernomen om een aangifte van huwelijk in te dienen of een verklaring van wettelijke samenwoning te laten registreren.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat deze beslissing betrokkene niet dwingt het Belgisch grondgebied te verlaten. Voor zover er sprake zou zijn van een gezinscel tussen betrokkene, mevrouw Z. (...) en haar kind, wat thans niet uit het dossier blijkt, wordt niet aan deze gezinscel geraakt. Zo later de afstamming tegenover zijn beweerde dochter zou komen vast te staan dan staat het betrokkene vrij om op basis daarvan een verblijfsaanvraag in te dienen dewelke dan aan een onderzoek zal worden onderworpen.

Betrokkenes tweelingbroer woont eveneens in België. Echter blijkt niet uit het administratief dossier dat er thans tussen betrokkene en zijn broer bovenop de gewone affectieve tussen volwassen familieleden nog een bijkomende band van afhankelijkheid zou bestaan.

Op basis van de huidige gegevens is betrokkenes gezinstoestand echter niet van die aard dat deze een beletsel vormt voor het nemen van deze beslissing.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumaan het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Zijn F-kaart dient gesupprimeerd te worden. (...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verweerder werd op 29 juni 2023 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen.

Er werd geen nota met opmerkingen ingediend, maar wel een administratief dossier.

2.2. De verzoeker heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie

neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de motiveringsverplichting, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Het eerst middel wordt als volgt onderbouwd:

“Verzoeker kreeg een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder het bevel het grondgebied te verlaten.

Dat verzoeker zich niet kan verzoenen met de motivering van deze beslissing, zich niet akkoord kan verklaren met de bestreden beslissing en het volgende wenst te benadrukken.

Dat verzoeker zich niet akkoord kan verklaren met de bestreden beslissing en het volgende wenst te benadrukken.

a) Aangaande zijn aanvraag en het verlaten van de echtelijke woonst

Verwerende partij wijst de aanvraag van verzoeker af gezien verzoeker de echtelijke woonst heeft verlaten. De relatie tussen verzoeker en zijn toenmalige partner werd beëindigd waardoor hij ook de woning diende te verlaten.

Er kan een einde worden gesteld aan het verblijfsrecht onder bepaalde voorwaarden of in bepaalde gevallen. Voordat de minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht beëindigt of intrekt zal het betrokkene schriftelijk moeten vragen om eventuele relevante informatie, die het nemen van de beslissing kan verhinderen of beïnvloeden, over te maken. Ook dienen ze altijd rekening te houden met volgende elementen:

- *Duur van het verblijf in België*
- *De leeftijd*
- *De gezondheidssituatie*
- *De gezins- en economische situatie*
- *De sociale en culturele integratie in België*
- *De banden met het herkomstland.*

In casu werd op 11.04.2023 een schrijven gericht aan verzoeker en dit werd zowel per mail als per post beantwoord waarbij verzoeker de nuttige en vereiste stukken heeft overgemaakt.

Uit de bestreden beslissing blijkt zeer duidelijk dat hiermee geen rekening werd gehouden gezien de beslissing letterlijk melding maakt van “geen stukken” te hebben ontvangen: “Thans heeft hij echter nog niet op onze brief gereageerd. Hij heeft aldus nagelaten om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van deze beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden.”

In bijlage worden de stukken gevoegd waarbij u duidelijk zal kunnen vaststellen dat verzoeker wel degelijk tijdig heeft geantwoord op het schrijven d.d. 11.04.2023, verzoeker deed dit per mail op 20.04.2023 en per post op 21.04.2023.

Het feit dat hiermee geen rekening werd gehouden, bevestigt reeds de onzorgvuldigheid waarmee dit dossier behandeld werd.

Tevens houdt verwerende partij er geen rekening mee dat de tewerkstelling van verzoeker, mede bijgedragen heeft aan de integratie van verzoeker. Hij komt hierdoor in contact met medeburgers. Men stelt hieromtrent dat dit een positief punt is doch op zich geen afdoende bewijs is van integratie. Ook hiermee kan verzoeker absoluut niet akkoord gaan.

Bovendien heeft verzoeker ook de (verplichte) inburgeringscursussen doorlopen en behaalde hier de nodige attesten van.

Zijn tewerkstelling draagt wel degelijk bij aan zijn inburgering en integratie in België. Hij kan hierdoor deelnemen aan het sociaal leven, hobby's uitoefenen, bijdrage aan de zorg en onderhoud van zijn kind,... Bovendien komt verzoeker via zijn tewerkstelling in contact met klanten en kan hij zo ook zijn Nederlands verbeteren.

Zijn tewerkstelling draagt dus wel degelijk voor een groot deel bij aan zijn inburgering en integratie in België. Hier gaat verwerende partij volledig aan voorbij. Nochtans heeft verzoeker deze stukken zowel per post als per mail en tijdig overgemaakt (cfr inventaris)

Zoals gesteld kan er onder bepaalde gevallen een einde worden gesteld aan het verblijfsrecht van verzoeker, vb.

- *een onredelijke belasting vormen voor de sociale bijstand*
- *de EU-partner verliest zijn verblijfsrecht*
- *geen gezinscel meer vormen met de EU-partner*

Het laatste geval is echter door de vaste rechtspraak van het HvJ niet aanvaard. Dit werd later ook bevestigd door het GWH. Zij stellen dat dit geen reden kan zijn om een einde te maken aan zijn verblijfsrecht.

Volgens de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie blijkt dat een lidstaat geen einde mag maken aan het verblijfsrecht van een derdelands echtgenoot van een Unieburger, wanneer er geen gezamenlijke vestiging meer is, maar het koppel nog niet uit de echt gescheiden is (of hun partnerschap nog niet officieel beëindigd) (HvJ 13.02.1985, 267/83, Diatta).

Agentschap voor Integratie en Inburgering stelt dat:

“Als er een einde komt aan je relatie met je EU-partner door beëindiging van je partnerschap, dan behoud je je verblijfsrecht toch in de volgende gevallen:

- *Je partnerschap of je gezinscel heeft, bij de beëindiging van je partnerschap of je gezinscel, ten minste drie jaar geduurd, waarvan minstens één jaar in België.*
- *Het recht van bewaring van jouw kinderen met de EU-partner is aan jou toegewezen (in onderlinge overeenstemming of bij gerechtelijke beslissing). De kinderen moeten dan wel in België verblijven.*
- *Het omgangsrecht met een minderjarig kind is aan jou toegewezen (in onderlinge overeenstemming of bij gerechtelijke beslissing) en de rechter heeft bepaald dat je dit recht van bewaring in België moet uitoefenen en dit zolang het nodig is.*
- *In bijzonder schrijnende situaties. Bijvoorbeeld als je tijdens je partnerschap het slachtoffer was van huiselijk geweld (zie hieronder).” (eigen markering)*

Samenwoning is niet doorslaggevend om te oordelen dat een relatie werd beëindigd en dat er geen sprake meer is van een gezinscel. Bovendien hadden partijen reeds een relatie alvorens verzoeker naar België kwam. Zij dienden een aanvraag tot wettelijke samenwoning in waaraan een onderzoek voorafging. Tijdens dit onderzoek moet de duurzaamheid van de relatie blijken en moet er reeds een relatie van +- 2 jaar worden aangetoond.

Voor behoud van verblijfsrecht dient er sprake te zijn van een relatie van minstens 3 jaar waarvan 1 jaar in België:

Omdat verzoeker wettelijke samenwoning opstartte met zijn voormalige partner en op basis hiervan een F-kaart bewaart, dient men er van uit te gaan dat de relatie reeds enige tijd bestond (reeds meer dan 2 jaar).

Er is hier dus wel degelijk sprake van een relatie van meer dan 3 jaar gelet op het feit dat de hun relatie reeds voor 2018 begon. Zelfs indien men van mening is dat de relatie in 2020 beëindigd werd, zoals dit van toepassing is voor verzoeker gelet op de beëindiging van de wettelijke samenwoning, heeft de relatie meer dan 3 jaar geduurd gezien zij reeds een relatie hadden voor het aangaan van de wettelijke samenwoning.

Ondertussen heeft verzoeker een nieuwe relatie en werd uit deze relatie ook een dochter geboren; verzoeker trachtte zijn dochter reeds prenataal te erkennen doch dit onderzoek is nog lopende.

b) Aangaande het socio-economisch onderzoek

Verzoeker is van mening dat verwerende partij duidelijk helemaal geen, minstens onvoldoende rekening heeft gehouden met het geheel van feitelijke elementen bij het nemen van haar beslissing.

Bovendien schendt de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel.

A.M.M.M Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt:

“De plicht van de overheid tot zorgvuldige feiten- en informatievergaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht alle aspecten of belangen van een dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming.”

Verwerende partij dient rekening te houden met ALLE elementen in het dossier, hetgeen men hier heeft nagelaten. Verzoeker heeft tijdig zijn documenten overgemaakt, doch het is duidelijk dat hiermee geen rekening werd gehouden. Er wordt zelfs gesteld dat verzoeker (tot op heden) geen enkel document had overgemaakt, volledig ten onrechte en flagrant fout!! Opgelet. Alvorens een einde te maken aan het verblijfsrecht moet de verwerende partij steeds rekening houden met alle elementen van het dossier: de duur van het verblijf in België, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de banden met het herkomstland."

Dat uit het geheel van elementen duidelijk blijkt dat verzoeker wel degelijk goed geïntegreerd is in België en dat hiermee geen rekening wordt gehouden.

Bovendien heeft hij gedurende de hele procedure gewerkt en bijgedragen aan de Belgische samenleving.

Verwerende partij houdt er geen rekening mee dat de tewerkstelling van verzoeker mede bijgedragen heeft aan de integratie van verzoeker. Hij komt hierdoor in contact met medeburgers. Men stelt hieromtrent dat dit een positief punt is doch op zich geen afdoende bewijs van integratie. Hiermee kan verzoeker absoluut niet akkoord gaan. Bovendien heeft verzoeker ook verschillende integratiecursussen gevolgd.

Zijn tewerkstelling draagt wel degelijk bij aan zijn inburgering en integratie in België. Hij kan hierdoor deelnemen aan het sociaal leven, hobby's uitoefenen,... Bovendien komt hij via zijn tewerkstelling in contact met klanten en kan verzoeker ook zo zijn Nederlands verbeteren.

Zijn tewerkstelling draagt dus voor een groot deel bij aan zijn inburgering en integratie in België. Ook hier gaat verwerende partij volledig aan voorbij. Hierover wordt niets vermeld in de beslissing.

Dat dit hallucinant is en tevens het redelijkheidsbeginsel schendt.

Bovendien faalt verwerende partij erin afdoende te motiveren waarom de bewijzen die verzoeker aanhaalt niet voldoen.

Hieruit blijkt dat verwerende partij geweigerd heeft het dossier van verzoeker grondig te onderzoeken. Dat verzoeker wel degelijk grote inspanningen heeft geleverd en zeer goed geïntegreerd is en dit heeft aangetoond.

Dat dit niet afdoende is werd eveneens bevestigd in het arrest nr 80 255 van 26 april 2012 van uw raad.

"... De verwerende partij blijft namelijk in gebreke te verduidelijken waarom zij "redelijkerwijze niet kan inzien waarom deze elementen een regularisatie rechtvaardigen", te meer dat zij zelf in de eerste bestreden beslissing onmiddellijk hierop poneert dat "integratie in de Belgische maatschappij en een langdurig verblijf (...) een reden (kunnen) zijn om betrokkene een verblijf toe te kennen".

Zij dient de rechtsonderhorige echter wel afdoende te verduidelijken hoe zij deze appreciatie bevoegdheid aanwendt en waarom diens argumenten geen aanleiding kunnen geven tot de toekenning van een verblijfsmachtiging...

Dit is ... geen afdoende draagkrachtige motivering"

Dat uit het voorgaande dus blijkt dat de motiveringsplicht geschonden is.

Het is bijgevolg flagrant onzorgvuldig van verwerende partij om hier geen rekening mee te houden.

Verzoeker verblijft reeds sinds mei 2018 in België. Nu dus meer dan 5 jaar.

Doch, in de bestreden beslissing faalt men erin rekening te houden met al deze elementen en het geheel ervan.

Dat dit dan ook onaanvaardbaar is.

Bovendien bevestigde uw Raad reeds in zijn arrest nr. 120 763 van 17.03.2014 dat verwerende partij rekening dient te houden met het geheel van elementen.

Het arrest vermeldt het volgende: "De fragmentarische beoordeling van de voorliggende documenten is dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verwerende partij dient het dossier van verzoeker in zijn geheel te onderzoeken.

Verzoeker kan op geen enkele manier afleiden of verwerende partij zijn dossier grondig, individueel en zorgvuldig onderzocht heeft.

Zelfs in de veronderstelling dat verzoeker niet de nodige bewijzen voorlegt (wat hij wel degelijk deed via mail en via post en hierbij wordt aangetoond), schendt men toch minstens het redelijkheids- en het gelijkheidsbeginsel daar men een dossier correct en volledig dient te onderzoeken.

Het is onbegrijpelijk waarom verwerende partij weigert de aanvraag van verzoeker grondig te onderzoeken.

Dat dit getuigt van een gebrekkige wil van verwerende partij.

Bovendien schendt verwerende partij flagrant het rechtszekerheidsbeginsel door het verblijf van verzoeker te beëindigen.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de overheid gedane toezeggingen, uitspraken of gewekt vertrouwen niet beschamen mag.

Dat verwerende partij met al deze elementen geen rekening heeft gehouden en bijgevolg het zorgvuldigheidsbeginsel flagrant schendt.

Dat verwerende partij op deze wijze het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden en haar beslissing dus ook niet redelijk te verantwoorden is.

Dat de beslissing van verwerende partij onterecht genomen werd en zij voornamelijk de motiveringsplicht in de zin van de wet van 29 juli 1991 flagrant schendt.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.

Dit betekent dat de beslissing meer dient te zijn dan een louter abstracte en vormelijke stijlformule.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

De motivering van verwerende partij m.b.t. de aanvraag van verzoeker draagt de beslissing niet.

Het mag duidelijk zijn dat het lijkt alsof verwerende partij er enkel op gericht is om het verblijf van verzoeker te beëindigen en zijn dossier niet correct te behandelen. Dat dit dan ook onaanvaardbaar is.

Bij de beoordeling van de motiveringsplicht is de raad voor vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

Maar de raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.St. nr.101.624, 7 december 2001).

Dat de beslissing t.a.v. verzoeker, gelet op het voorgaande, de motiveringsplicht flagrant schendt aangezien verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoeker niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en op een onzorgvuldige manier tot haar besluit gekomen is.

Dat verzoeker dan ook de vernietiging vraagt van de bestreden beslissing omwille van het feit dat deze het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht schendt."

3.2. Beoordeling

3.2.1. De verzoeker betoogt dat de verweerder geen rekening heeft gehouden met de stukken die hij, in antwoord op het schrijven van 11 april 2023, zowel per e-mail als per post heeft overgemaakt. De verzoeker voert in dit kader de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

In de besteden akte wordt het volgende gesteld:

“Om overeenkomstig dit wetsartikel rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd hij op 11.04.2023 verzocht zijn individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Dit verzoek werd hem op 12.04.2023 aangetekend verzonden. Op 18.04.2023 werd onze brief afgehaald op het postkantoor. Betrokkene werd gevraagd om per post of per e-mail stukken rechtstreeks aan de DVZ over te maken. Thans heeft hij echter nog niet op onze brief gereageerd. Hij heeft aldus nagelaten om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van deze beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden. Zijn verblijfsrecht zal op basis van de in het administratief dossier aanwezige elementen worden beoordeeld.”

Hieruit blijkt inderdaad dat de gemachtigde ervan uit gaat dat de verzoeker niet heeft gereageerd en geen stukken overmaakte in antwoord op het schrijven van 11 april 2023. De verzoeker voegt als bijlage bij zijn verzoekschrift evenwel een reeks stukken met bijbehorend bewijs van verzending (inventaris verzoekschrift, stukken 3 en 4) waaruit blijkt dat hij wel degelijk heeft geantwoord op het schrijven van 11 april 2023 en dit zowel met een e-mailbericht van 20 april 2023 als per post op 21 april 2023.

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 april 2023 de volgende brief aan de verzoeker heeft gericht:

*“(…)
Geachte mijnheer*

Uit het administratieve dossier blijkt dat u geen gezamenlijke vestiging meer heeft met de referentiepersoon in functie van wie u verblijfsrecht heeft verkregen. Uw verklaring van wettelijk samenwoning met die persoon werd stopgezet. Om na te gaan of u desondanks het verblijfsrecht kan verderzetten, wordt u verzocht, in het kader van artikel 42quater, §5 van de wet van 15.12.1980, nieuwe bewijsdocumenten over te maken betreffende uw huidige situatie. Deze stukken zullen ten gronde worden onderzocht en getoetst worden aan de voorwaarden van deze wet om na te kijken of u het verblijfsrecht al dan niet kan verderzetten.

Concreet dient u binnen de 15 dagen na kennisname van deze brief (derde werkdag volgend op de datum van verzending + 15 dagen), recente bewijzen voor te leggen:

1. Het bewijs van uw huidige activiteiten of, bij gebrek daaraan, van de bestaansmiddelen waar u heden over beschikt (in eigen hoofde of mogelijks door toedoen van derden).

- als werknemer: werkgeversattest of arbeidscontract + loonfiches

- als zelfstandige: recent bewijs van aansluiting bij sociale kas dienstig voor inschrijving in vreemdelingenregister + recent en volledig uittreksel van de kruispuntbank der ondernemingen + bewijs van het effectief uitoefenen van de zelfstandige activiteit (vb. bewijs van regelmatige inkomsten uit zelfs. act. – bewijs van storting van bezoldiging op eigen rekening)

- als beschikker van voldoende bestaansmiddelen: bewijs van voldoende bestaansmiddelen (bij tewerkstelling in buitenland: arbeidscontract + 3 recente loonfiches / bij zelfstandige activiteit in buitenland: recent uittreksel handelsregister + bewijs van inkomsten uit die zelfstandige activiteit beschikbaar voor privéuitgaven / bij uitkering: attest van uitbetalende instantie met duidelijke vermelding van de aard en de regelmaat van de uitkering/...) en ziektekostenverzekering. Alle mogelijke bewijzen van bestaansmiddelen mogen worden voorgelegd.

2. Voorts dient u een recent OCMW-atteest voor te leggen, zodat onze dienst zich kan vergewissen van enige steun die u al dan niet tot op heden in België heeft genoten. Het voorgelegde attest dient de bijdragen te vermelden (indien van toepassing) die tot op heden werden uitbetaald, alsook de omstandigheden waarin u steun heeft bekomen.

3. Desgevallend het bewijs dat u in een schrijnende situatie verkeert, met name het slachtoffer bent geweest van geweld binnen het huwelijk of geregistreerd partnerschap, van geweld binnen de familie of van geweld zoals bedoeld in art. 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek.

4. In zoverre er humanitaire elementen zijn overeenkomstig artikel 42 quater §1, 3^e lid van de wet van 15.12.1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, kunnen deze ook worden voorgelegd. Concreet betreft het elementen inzake de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Voor zover er nadien nog geen uitsluitel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten. Dit tot aan de eventuele ontvangst van de F+ kaart.

U wordt gevraagd de stukken rechtstreeks per post over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken op het adres:

FOD Binnenlandse Zaken
Dienst Vreemdelingenzaken
Bureau Gezinshereniging Artikel 40
Pachecolaan 44
1000 Brussel

Alternatief kan u de stukken ook overmaken via e-mail naar het adres gh.verblijf40@ibz.fgov.be (...)"

Op 12 april 2023 wordt dit schrijven per aangetekende brief naar het adres van de verzoeker verzonden. Uit de stukken die de verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, blijkt dat hij op 20 april 2023 om 15.08 uur een e-mailbericht heeft gestuurd aan gh.verblijf40@ibz.fgov.be. De verzoeker vermeldt zijn ov-nummer en vraagt om de bijgevoegde stukken bij zijn dossier te voegen.

Hieruit blijkt dat de verzoeker binnen de tijdspanne die in het schrijven van 11 april 2023 werd gevraagd stukken heeft verzonden naar het e-mailadres, zoals opgegeven in de brief van 11 april 2023.

Tevens blijkt uit de stukken die de verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt dat hij op 21 april 2023 bij gewone brief stukken heeft verzonden naar het volgende adres:

"FOD Binnenlandse Zaken
Dienst Vreemdelingenzaken
Bureau Gezinshereniging Artikel 40
Pachecolaan 44
1000 Brussel"

Dit betreft het adres dat wordt vermeld in het schrijven van 11 april 2023, en de verzoeker verzond deze brief binnen de tijdspanne die in het schrijven van 11 april 2023 werd gevraagd.

Het gaat onder meer om volgende stukken:

- een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur op naam van de verzoeker die aanving op 1 februari 2022;
- loonfiches;
- de koopovereenkomst van 5 november 2022 van een wagen;
- de resultaten van een vaderschapstest;
- een verklaring geen financiële hulp;
- een akte van geboorte van het kind Z.E.;
- een verklaring van lidmaatschap van het ziekenfonds.

De verzoeker kan dan ook worden bijgetreden dat het van een onzorgvuldige besluitvorming getuigt waar de verweerder vaststelt dat de verzoeker niet reageerde en geen relevante stukken overmaakte in antwoord op het schrijven van 11 april 2023 waarbij hij werd verzocht om zijn individuele situatie toe te lichten om op die manier te toetsen of hij zijn verblijfsrecht alsnog kan behouden.

Gelet op de stukken die de verzoeker per e-mail van 20 april 2023 om 15.08 uur en per brief van 21 april 2023 aan de verweerder op de gevraagde wijze heeft overgemaakt, zijn de volgende vaststellingen in de bestreden beslissing bovendien feitelijk onjuist:

"De DVZ tast in het duister met betrekking tot betrokkenes economische situatie. Er zitten in het dossier geen stukken die zouden wijzen op een tewerkstelling in België of een door betrokkene gevoerde zelfstandige activiteit. Hoe betrokkene thans voorziet in zijn levensonderhoud is ons niet bekend."

De verzoeker heeft immers aan de verweerder een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur die aanving op 1 februari 2022 met bijhorende loonfiches overgemaakt. Hiermee werd geen rekening gehouden.

Ook de volgende vaststelling uit de bestreden beslissing is, gelet op de stukken die de verzoeker per e-mail van 20 april 2023 om 15.08 uur en per brief van 21 april 2023 aan de verweerder op de gevraagde wijze heeft overgemaakt, feitelijk onjuist:

“Sedert 24.11.2022 staat mevrouw Z. V. (...) (xxx) ingeschreven op betrokkenes adres. Mevrouw is recent bevallen van een dochter, nl. Z. E. (...) (xxx)). Betrokkene deed op 23.12.2022 aangifte van prenatale erkenning voor dit kind. Doch de registratie van de erkenning werd uitgesteld teneinde de motieven van de erkenning na te gaan. Thans werd er nog geen beslissing genomen in dit onderzoek. Bovendien ontbreekt nog een bewijs van ongehuwde staat voor mevrouw Z. (...) in het erkenningsdossier. Juridisch is betrokkene thans nog niet de vader van het kind. Er blijkt ook niet uit de in het dossier beschikbare stukken dat hij een biologische band met kind zou hebben.” (eigen onderlijning).

De verzoeker heeft immers aan de verweerder de resultaten van de vaderschapstest overgemaakt waaruit blijkt dat de DNA-profielen bewijzen dat hij met een zekerheid van meer dan 99,99% de biologische vader is van het kind Z.E. Hiermee werd geen rekening gehouden.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve aangetoond. De gemachtigde heeft bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening gehouden met de relevante stukken die de verzoeker per e-mail van 20 april 2023 om 15.08 uur en per brief van 21 april 2023 aan de verweerder heeft overgemaakt en is daardoor bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens.

Het komt de verweerder toe om de door de verzoeker voorgelegde stukken te beoordelen. Het komt de Raad als annulatierechter in het kader van zijn wettigheidstoetsing niet toe om deze beoordeling in de plaats van het bestuur te maken.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige grieven in het eerste middel, het tweede en het derde middel niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

Zoals hoger onder punt 2.1. werd vastgesteld, heeft de verweerder nagelaten om een nota met opmerkingen in te dienen. Ter terechtzitting verwijst de advocaat van de verweerder naar het administratief dossier en de bestreden beslissing. Zodoende wordt geen concreet verweer naar voor gebracht.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 mei 2023 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend vierentwintig door:

C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE